

обречени на този народъ поробенъ?...
 Ей вижте го: той пещеритѣ въ храмъ
 обърналъ е. Превилъ глава въ яремъ...
 За всѣки грѣхъ – стократно изпитане
 преминалъ е. За нѣкогашни луди
 желанія – понесе тежъкъ вѣрътъ.
 Сега живѣй въ пости и молитва

/мълчание/

Втората орисница. /подзема думитѣ на първата/
 Защо?... Защо да бъдеме тъй строги
 къмъ този народъ – това работно племе,
 що две нѣща познава на свѣта:
 Земята си и вѣрата въ труда.

/мълчание/

Третата орисница.

А вѣрата какъ присърце зачита!
 Незная азъ другъ народъ на земята,
 тъй преданъ о покоренъ като робъ
 на своя дългъ и непосилень трудъ.

/мълчание/

/Отъ къмъ пещерята се чува задавенъ гласъ,
 който държи слово:/

... Чрезъ вѣрата ще можемъ на Бога
 да угодимъ. – Чрезъ нея ще изкупимъ
 порочния въ миналото животъ.
 Разкайте се! Отдайте си сърца
 въ добри дѣла. Пороцитѣ, що нѣвга
 горѣли сж въ душата ни лукава –
 да прокълнемъ! – Въ молитви и чистъ

/постъ

живота си ний трѣбва да отдадемъ...
 Не е животъ разгулствата, що нѣвга
 сж блазнили богатитѣ велможи.
 Да мразимъ и да си послужвашъ съ мечъ
 въ враждитѣ си е слабостъ и порокъ...
 Да страдашъ, но само безъ роптане;
 да страдашъ, но безъ оязване –
 това е то Христовия моралъ.
 Това е то Върховния законъ!
 Помагайте, но чисто, безвъзмездно...
 Обичайте – тъй както се обичатъ
 отъ майката рожденнитѣ деца;
 обичайте, но чисто отъ сърце...

/Речъта е смутила орисницата на зодияка "Вез-
 ни"/

/мълчание/